

Gần tối mẹ Bống về, vào bếp hỏi:

- Con Mèo Con ở đâu thế Bống?
- Bà mua cho con đấy! Con bế nó lên nhà cho nó đi ngủ mẹ nhé!
- Đừng con ạ, cứ để nó dưới bếp, nó kêu cho chuột sợ. Ừ sắp Tết rồi, có con mèo cho chuột nó đỡ phá.

Thế là đêm hôm ấy, Mèo Con phải ở một mình trong cái bếp lạ.

Cả nhà đã ngủ say. Bếp tối om. Trong bóng tối, bỗng ngân lên một tiếng bùng boong.

Mèo Con sợ quá, đứng thót lên, xù lông và phì một tiếng.

- Ái ái, kia chú làm gì thế! Bùng boong! Tôi vừa mới chào chú mà chú đã làm dữ! - Bác Nồi Đồng ồm ồm nói.

Chị Chối đứng ở góc bếp đang rũ ra cười. Bác Nồi Đồng hậm hực:

- Thôi khéo chị, cứ cười đi, rồi chốc nữa tôi mách ông Chuột Cống, ông ấy nhay cho nát ra mới biết thân.

Chị Chối nghe nói đến Chuột Cống thì nín thít. Mèo Con hỏi:

- Ngheo, Chuột Cống là đứa nào mà ác thế?

- Thôi, chú đừng hỏi nữa, lúc nữa khác biết.

Mèo Con nằm hồi hộp, không ngủ được. Gần nửa đêm, bỗng chung quanh bấp rúc rích hết cả. Mèo Con nhòm dậy, mắt càng xanh lè. Chín mười thằng Chuột Nhắt ở đâu chui qua cái lỗ thủng ở chân vách, chạy túa vào.

- Ối, eo ôi, có mèo!

- Chít chít, hừ, thằng Mèo nhép ấy, mà lại bị buộc dây thế kia thì sợ gì! Tí nữa, rồi chú mày sẽ biết tay ông Chuột Cống, hà!

Vừa lúc ấy, xông lên một mùi hôi nồng nặc. Từ cái lỗ ở chân vách chui vào một con vật đen sì lù lù bằng cái bắp chuối, mõm nhọn hoắt, đuôi dài, lông ươn rờn rờn nước cống. Nó trợn mắt, nhe ra những chiếc răng nhọn, cười mũi:

- Khịt khịt, đứa nào nhắc đến ta đấy? À hà, lại có chú Mèo nhép ở đâu mới về thế này? Có đủ một miếng cho ta không?